

„Wenus-5” i „Wenus-6” wylądowały na Białej Planecie

Gratulacje od przywódców PRL

MOSKWA PAP. Agencja TASS donosi: radziecka automatyczna stacja międzyplanetarna „Wenus-6” — w sobotę po upływie doby od ukończenia lotu „Wenus-5” zakończyła swój kilkumiesięczny lot na trasie Ziemia—Wenus.

STACJA weszła w atmosferę planety w odległości około 300 km od miejsca, gdzie weszła w tę atmosferę „Wenus-5”. Zasobnik zrzucony stacji łagodnie opadał w atmosferze przez 51 min. W tym czasie dokonywano pomiarów w atmosferze Wenus, których wyniki były przekazywane do ośrodka dalekosiędziej łączności kosmicznej

STACJA „Wenus-6”, podobnie jak „Wenus-5”, przeniosła na planetę plakietkę z płaskorzeźbą Lenina i godłem ZSRR. Stacje „Wenus-5” i „Wenus-6” kontynuowały badania planety, wzbogacając naukę ważnymi informacjami i rozszerzając wiedzę o Wenus, dzięki czemu wnoszą nowy wielki wkład do nauki o Wszechświecie. Podczas lotu, który trwał ponad 4 miesiące, „Wenus-5” i „Wenus-6” przeprowadziły doniosłe badania procesów fizycznych zachodzących w przestrzeni międzyplanetarnej. Udało się to osiągnąć dzięki stałej i niezawodnej łączności ze stacjami. Z „Wenus-5” przeprowadzono 73, a z „Wenus-6” 63 сеанse łączności radiowej.

ZASOBNIKI zrzucone obu stacji opadły się w atmosferze planety zgodnie z założeniami na jej nośnej stronie. Aparatura naukowa, znajdującą się na pokładzie zasobników, mierzyła podczas przelotu przez atmosferę jej skład chemiczny, ciśnienie, gęstość i temperaturę. Po raz pierwszy w historii badania naukowe atmosfery Wenus przeprowadzono praktycznie w tym samym czasie w dwóch punktach.

W ZWIĄZKU z pomyslnym umieszczeniem na planecie Wenus automatycznych stacji „Wenus-5” i „Wenus-6” I sekretarz KC PZPR Wł. Gomułka, przewodniczący Rady Państwa M. Spychalski i premier J. Cyrankiewicz, przesłali depeszę gratulacyjną do sekretarza generalnego KC KPZR L. Brzeźniewa, przewodniczącego Prezydium Rady

Najwyższej ZSRR N. Podgornego i premiera A. Kosygina. Depesza stwierdza, że naród polski podziela radość i dumę bratnich narodów radzieckich z powodu wspaniałego sukcesu nauki i techniki i życzy dalszych osiągnięć dla dobra ludzkości, postępu i pokoju na całym świecie.

I sekretarz KC PZPR, kandydat na posła Władysław Gomułka spotkał się z wyborcami Warszawy

WARSZAWA PAP. Kandydat na posła do Sejmu PRL V kadencji, I sekretarz KC PZPR Władysław Gomułka spotkał się w sobotę po południu w Międzyzakładowym Domu Kultury Włókniarzy im. K. I. Gałczyńskiego ze swymi wyborcami — aktywnym społeczno-politycznym dzielnicy: Praga-Północ i Praga-Południe.

Złota Odznaka Honorowa TPPR dla zespołu „Kuriera”

WCZORAJ na VIII Miejskim Zjeździe TPPR w Szczecinie została wręczona delegacji redakcji „Kuriera Szczecińskiego” Złota Odznaka Honorowa, przyznana przez Zarząd Główny TPPR „za zasługi w krzewieniu przyjaźni i braterstwa między narodami Polski i Związku Radzieckiego”. Uroczystego aktu nadania tego szaczonego wyróżnienia dokonał w imieniu ZG TPPR na ręce redaktora naczelnego „Kuriera Szczecińskiego”, Zdzisława Czaplńskiego — mgr Stefan Jaskólski, przewodniczący ZW TPPR, dyrektor naczelny Zjednoczenia Gospodarki Rybnej w Szczecinie.

Radar dla niewidomych

MOSKWA. Radziecki fizjolog Głori Gersuni uzasadnił projekt skonstruowania aparatu, który wylapuje dźwięk od przedmiotów drgania wielkiej częstotliwości i może je przetwarzać w informacje orientacyjne dla niewidomych. Taki aparat może niewidomego człowieka prowadzić prawie tak samo pewnie jak wzrok.

W OSAKA (Japonia) odbyły się wybory najpiękniejszej dziewczyny, która reprezentować ma ten kraj w konkursie o tytuł „Miss Świata” w lipcu br. Reprezentantką Japonii została 18-letnia modelka, panna Kikuyo. (CAF—AP)

Kurier

Szczeciński

NIEDZIELA, 18
PONIEDZ., 19
MAJA 1969 R.

WYD. A. B

26-IV-1945

NERZYMIZIEMIA SKAD NASZ ROD

Nr 115 (7685) Rok założenia 1945 Cena 50 gr

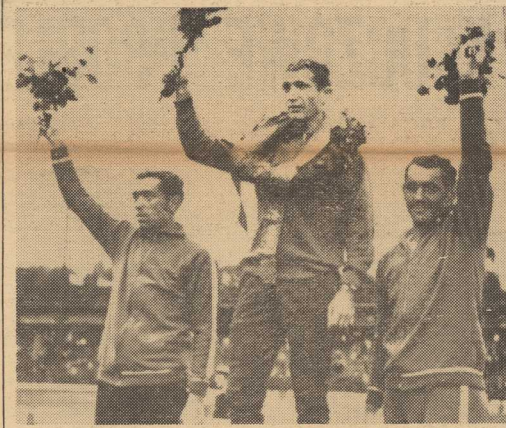
XXII WP

DOSKONALE spalisz się polscy kolarze na piątkowym etapie-maratonie. Na mecie VI etapu długości 235 km pierwszy był Niemiec Gonsochrek, drugie i trzecie miejsce zajęli Polacy: Czechowski i Szurkowski.

Debiutant Szurkowski jedzie bardzo dzielnie. Do wczorajszego etapu wystartował ponownie w koszulce lidera.

Na zdjęciu: na podium zwycięzców we Wrocławiu stoją: Z. Czechowski (II), D. Gonsochrek (I), R. Szurkowski (III).

Foto: CAF

Francuz Ducreux triumfuje w Poznaniu Szurkowski nadal w żółtej koszulce

ZWYCIĘZCĄ VII etapu Wyścigu Pokoju z Wrocławia do Poznania (203 km) został 22-letni Francuz Daniel Ducreux, który odniósł najbardziej zdecydowany sukces etapowy w tegorocznej imprezie. Po przeszło 30-km samolotnym rajdzie przyjechał on na Stadion 22 Lipca z wyraźną przewagą nad liczną zasadniczą grupą i uzyskał czas 5.03.22 (z bonifikatą).

Cynizm zbrodniarzy

Byli SS-mani organizują własne „muzeum”

BERLIN PAP. W mieście zachodniemieckim Wuppertal — informuje w najnowszym numerze organ zachodniemieckiego związku „b. SS-owców” „Der Freiwillige” — powstaje wielkie muzeum dla uczczenia „pamięci i zasług byłych bojowników SS”.

W muzeum ulokowano liczne „pamiątki”, jak hełmy SS, znaczki dywizyjne, proporce, sztylety, mundury poszczególnych jednostek SS i SD oraz odznaczenia wręczone przez dowódców hitlerowskie uczestnikom tzw. „Einsatzkommando”, czyli komaniom SS dokonującym egzekucji ludności na terenach okupowanych.

DALSZY ciąg wiadomości z Wyścigu Pokoju podajemy na str. 6.

KIEDY I sekretarz KC PZPR wchodził na wypełnioną do ostatniego miejsca salę, wita go burzliwa, długotrwała owacja. Spotkanie otwiera Janusz Karpiński — I sekretarz KD PZPR Praga-Południe. Prosi on I sekretarza KC partii o zabranie głosu. (Fragmenty przemówienia zamieszczamy na str. 2 i 3).

Po przemówieniu nastąpiła kilkuminutowa przerwa, w czasie której wyborcy zgłaszali pytania i postulaty. Następnie W. Gomułka udzielał odpowiedzi na pytania wyborców.

Przemówienie Wł. Gomułki dziś w TV

WARSZAWA PAP. Dziś w niedzielę o godz. 16.15 Telewizja Polska nada fragmenty przemówienia I sekretarza KC PZPR Władysława Gomułki, wystosowanego wczoraj na spotkaniu przedwyborczym.

Centralne uroczystości 25-lecia bitwy o Monte Cassino

RYM PAP. 17 bm. rozpoczęły się we Włoszech centralne obchody z okazji 25 rocznicy bitwy o Monte Cassino.

Ranek przybyła z Warszawy specjalnym samolotem delegacja oficjalna na uroczystości. Na czele delegacji szef przewodniczący Rady Ochrony Pomników Walki i Męczeństwa Narodu Polskiego, szef Urzędu Rady Ministrów min. Janusz Włoczek.

Tym samym samolotem przybyła kilkudziesięcioosobowa grupa uczestników bitwy o Monte Cassino oraz delegacja harczerzy. Członkowie delegacji i byli kombatanci udali się do Cassino, gdzie rozpoczęły się uroczystości rocznicowe.

Program uroczystości przewiduje m. in. wręczenie przez ministra Włoczek odznaki „Opiekun miejsc pamięci narodowej” biskupowi Idefonso Rea — opatowi klasztoru Benedyktynów na Monte Cassino, otwarcie wystawy miniatur pomników walki i męczeństwa w sali zarządu miejskiego w mieście Cassino oraz złożenie wieńców na cmentarzu polskich bohaterów poległych w czasie historycznej bitwy.

Tajemnice bunkra Kancelarii Rzeszy (4)

Dzieci dra Goebbelsa

Razem z panią Goebbels czekalem aż dzieci usną. Prosiła mnie, abym jej pomógł podać im truciźnę. Odmówilem, twierdząc, że nie mam na to odwagi. Wtedy zwróciła się do mnie z prośbą o wyszukanie dra Stumpfeggera. (Według ostatnich informacji uciekł on wraz z Martinem Bormannem). Znalazłem go po trzech lub czterech minutach. Siedział właśnie w jadalni w bunkrze Hitlera. Powiedziałem mu: „Doktorze, pani Goebbels prosi aby pan przyszedł do niej”. Gdy wróciłem ze Stumpfeggerem do hallu przy sypialni dzieci nie zastałem już tam pani Goebbels, zaś Stumpfegger natychmiast wszedł do sypialni. Czekalem obok. W pięć minut później Stumpfegger wraz z panią Goebbels wyszli. Lekarz oddalił się zaraz nie powiedziawszy do mnie ani słowa. Również pani Goebbels nie mówiła tylko szlachaj.

Odprowadziłem ją na niższe piętro bunkra i wróciłem do gabinetu Goebbelsa. Pani Goebbels odezwała się: „Z dziećmi koniec, teraz musimy pomyśleć o sobie”. Na co Goebbels odrzekł: „Spieszmy się, nie pozostało wiele czasu”. Pani Goebbels: „Nie chcę umierać w bunkrze”, a Goebbels dodał: „Oczywiście że nie, przejdziemy do ogrodu”. Pani Goebbels: „Nie do ogrodu: na Wilhelmsplatz gdzie pracowałś całe życie” (Wilhelmsplatz znajdował się między Ministerstwem Propagandy i Kancelarią Rzeszy).

Goebbels podziękował mi za pomoc udzieloną im w ciężkiej chwili, pożegnał się ze mną życząc mi powodzenia w życiu i szczęśliwego powrotu do domu. Wróciłem do szpitala o godzinie 22.15 lub 22.20.

Gdzie pani Goebbels mogła zdobyć cyjanek potasu? — zapytał Kunza przesłuchujący go oficer radzieckiego wywiadu. „Powiedziała mi sama, że morfinę i strzykawkę otrzymała od dra Stumpfeggera, drugiego osobistego lekarza Hitlera. Skąd dostała ampułki z cyjankiem potasu — tego nie wiem — odparł Jeniec.

KIEDY 2 MAJA ODNALAZIONO ZWŁOKI, jak pisaaliśmy — rodziny Goebbelsa i kogoś jeszcze — sprawą kontrwywiadu i kryminologów była ich identyfikacja. Natomiast kwestia rodzaju śmierci leżała wyłącznie w kompetencji medycyny, i tutaj pojawiła się na scenie nowa osoba: dr Faust Szkarawski. (d. c. n.) Oprac. (z)

Katastrofa okrętu nuklearnego

W jednej ze stoczni kalifornijskich zatonał nuklearny okręt podwodny amerykańskiej marynarki wojennej. Na okręcie tym, spuszczonym niedawno na wodę, prowadzono ostatnie prace wykończeniowe, kiedy nagle dźwóz zanurzył się w wodzie, a po pięciu minutach cały okręt zatonął. Załoga i robotnicy zdołali się uratować. Przedstawiciele amerykańskiej marynarki wojennej wystąpili z zapewnieniami, że nie należy się obawiać skażenia radioaktywnego, ponieważ woda tego okrętu nie zawierała jądrowego paliwa.

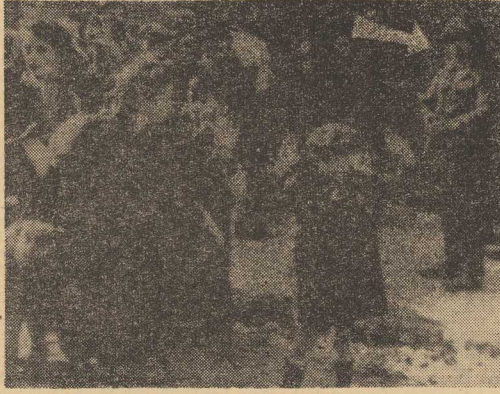
Po skazaniu hitlerowskiego „mordercy z fotografii”

A co z innymi?

NIEDAWNO sąd Niemieckiej Republiki Demokratycznej w Erfurcie skazał na śmierć Kurta Bloeschera — jednego z wielu morderców ludności Warszawy. Kurt Bloescher jest w pewnym sensie postacią historyczną. Jest to bowiem ten, który na znanym zdjęciu z czasów likwidacji getta warszawskiego z bronią gotową do strzału stoi obok tłumów pędzących na stracenie Żydów. Na

pierwszym planie zaś stoi maly chłopczyk w płaszczku i czapce z podniesionymi do góry rękami. Bloescher był jednym z wielu. Tym bardziej interesujące jest to, co się stało z jego przełożonymi, którzy takimi jak Bloescher wydawali rozkazy i takimi, którzy opracowywali zbrodnicze rozporządzenia w oparciu o które możliwe było popełnienie zbrodni przeciw ludzkości.

CZOŁOWY dziennik NRD „Berliner Zeitung” przypominał ostatnio o losach tych morderców z wyższego szczebla, którzy oskarżeni się w NRF, aby ujść sprawiedliwości. Chodzi tu przede wszystkim o szefa policji SD na dystrykt warszawski, dr Ludwiga HAHNA, który mimo niezliczonych protestów i ogromne ilości materiałów dowodowych do tej pory nie został osadzony. 24 lata po wojnie jeden z katów Warszawy nie otrzymał zasłużonej kary dlatego, że wielu innych niemieckich winnych musiało na tej samej zasadzie być poczęgniętych do odpowiedzialności. Okazuje się np., że jeden z najbliższych współpracowników Globkego odpowiedzialny za opracowanie odpowiednich ustaw i rozporządzeń, pracownik osławionego referatu ID w hitlerowskim ministerstwie spraw wewnętrznych (nowy paragraf na wschodzie, sprawy okupowanych terenów Polski) dr Werner ESSEN pracuje nadal w Bonn w ministerstwie do spraw przesiedleńców. Obecnie Ministeriatrat dr Werner Essen w ministerstwie do spraw przesiedleńców czuwa nad wykonaniem i nadawaniem przepisów, które mają zabezpieczyć „bazę prawną” dla uprawiania rewizjonizmu.

SOCJALISTYCZNEGO I POLITYKI ZAGRANICZNEJ

na spotkaniu z warszawskimi wyborcami

CIĄGLA aktualność niebezpieczeństwa nowej wojny sygnalizuje narzucony przez imperializm wysiłek zbrodni. Państwa przelazły do agresywnego paktu NATO w ciągu dwudziestu lat jego istnienia wydali na zbrojenia około 1300 miliardów dolarów. W ostatnich latach przeznacza się na ten cel po około 100 mld dolarów rocznie. Co więcej, istnieje tendencja do otwarcia nowego etapu w wysiłku zbrojeni. Posunięcia w tym kierunku podjęły Stany Zjednoczone. Prezydent Nixon, który niedawno wysłał listę, że „era konfrontacji musi ustąpić miejsca erze negocjacji”, podjął jednocześnie decyzję akceptującą budowę tzw. systemu antyrakietowego.

POKÓJ SWIATA zależy w pierwszym rzędzie od utrwalenia i umocnienia pozycji, potencjału i politycznych wpływów systemu socjalistycznego, od dalszego postępu sił socjalizmu i ruchu narodowowyzwoleńczego na całym świecie. A to obrzymsie znaczenie ma jedność krajów socjalistycznych, jedność ruchu komunistycznego i robotniczego, jedność całego antyimperialistycznego frontu. Dlatego właśnie, przede wszystkim przeciwko tej jedności, skierowana jest wielka, polityczna, ideologiczna, a także gospodarcza dywersja obozu imperialistycznego. To jest główny cel „wojny psychologicznej”, prowadzonej zaciekle wszelkimi możliwymi sposobami. Dywersja ta wspiera i próbuje wzmacniać odrośkowe tendencje, jakie z pewnych przyczyn obiektywnych — zwłaszcza różnic w poziomie rozwoju ekonomicznego — i z przyczyn subiektywnych, tj. głównie dogmatyzmu i rewizjonizmu, pojawiły się w obozie socjalistycznym i w ruchu komunistycznym. Obie te szkodliwe tendencje łączą się dziś z nacjonalizmem.

liczył się w swych rachubach na korzyści, jakie pragnął wyciągnąć z tego rozłam. Istotni okres dowodzi, że wśród większości krajów socjalistycznych i większości partii ruchu komunistycznego rozwija się proces umocnienia jedności. Świadczą o tym dobiegające końca przygotowania do nowej międzynarodowej narady partii komunistycznych i robotniczych, która rozpocznie się w Moskwie 5 czerwca br.

Proces konsolidacji zarysował się ostatnio szczególnie wyraźnie wśród europejskich krajów socjalistycznych, położonych w Układzie Warszawskim i w Radzie Wzajemnej Pomocy Gospodarczej. Poważne znaczenie mają tu zwłaszcza pozytywne przemiany zachodzące w bractwie Czechosłowacji. Ostatnie Plenum KC KPČZ, dokonane na nim w Budapeszcie, w kierownictwie partii i podjęte przez nowe kierownictwo środki dla umocnienia jej kierowniczej roli, stwarzają przesłanki dla realizacji normalizacji sytuacji w tym kraju i umocnienia jego więzi z bratnimi państwami socjalistycznymi. Tylko w ten sposób podjęty program rozwoju gospodarczego i pogłębienia demokracji socjalistycznej w Czechosłowacji może być pomyślnie realizowany.

WYRAZEM jednolitego działania stała się także niedawna narada państw Układu Warszawskiego w Budapeszcie, na której wystąpiłmy ze wspólnym apelem do wszystkich państw naszego kontynentu o zwołanie ogólnoeuropejskiej konferencji w sprawie bezpieczeństwa i współpracy. Idea ta zgodna jest w pełni z propozycją wysuwaną właśnie przez Polskę Ludową od pięciu lat. Celem konferencji powinno być przedyskutowanie i przygotowanie układu o zbiorowym bezpieczeństwie w Europie. Tylko bowiem w warunkach umocnienia poczucia pełnego bezpieczeństwa państw europejskich możliwe byłoby zlikwidowanie podziału Europy na dwa przeciwnie sobie stojące bloki: przeciwnie sobie stojące państwa, podjęciu zainicjowanego wskutek uwarunkowań 29 lat temu agresywnego paktu NATO.

W SPRAWIE proponowanej konferencji nie stawiamy żadnych warunków wstępnych. Kraje socjalistyczne gotowe są podjąć dialog ze wszystkimi państwami, które wykażą zainteresowanie tą inicjatywą.

Rzecz jasna, szczególnie uważnie obserwujemy reakcje Niemieckiej Republiki Federalnej. Kolejne rządy tego kraju od lat kilkunastu uporczywie blokowały wszelkie inicjatywy zmierzające do odprężenia, budowy trwałego bezpieczeństwa i pokoju w Europie.

JAKIE są źródła tej polityki NRF, jakie naprzeciw tendencjom do

odprężenia i normalizacji stosunków w Europie? Postawa ta zrodziła się na gruncie uporczywego kwestionowania terytorialnego status quo w Europie, kwestionowania europejskich granic powstałych w rezultacie drugiej wojny światowej, a przede wszystkim granicy na Odrze i Nysie, kwestionowania istnienia suwerennego socjalistycznego państwa niemieckiego — Niemieckiej Republiki Demokratycznej, kwestionowania odrębnego statusu Berlina zachodniego. Wynika ona także z dążenia sił militarystycznych NRF do zainicjowania broni nuklearnej. Sianowski NRF we wszystkich tych sprawach wiąże się ściśle z dominacją w całej dotychczasowej polityce tego państwa kursu na przekreślenie rezultatów Kieckiego skrajnie odwróconych, neonazistowskich sił. Posiadają one dziś nową legalną part, która w tym roku staje do wyborów powszechnych.

OD PEWNEGO czasu w Niemieckiej Republice Federalnej przejawiają się w określonych kołach tendencje, które zdają się wskazywać na zamierzenia nieco innego ukierunkowania wschodniej polityki Bonn. W obecnym stanie rzeczy trudno jest przesądzić, na ile te tendencje są odbiciem taktyki i politycznego manewru, a na ile wyrazem próby realistycznej oceny rzeczywistości Niemiec i Europy. Mam tu na myśli przede wszystkim niektóre wypowiedzi przywódców zachodnioniemieckiej partii socjaldemokratycznej na jej zjazdach w Norymbierce i w Bad Godesberg, a także inne wypowiedzi publiczne, zwłaszcza przewodniczącego tej partii, wicekancelerza NRF p. Brandta.

Głównym problemem polityki NRF był, jest i będzie stosunek rządu zachodnioniemieckiego do uznania istniejących granic w Europie, w tym granicy na Odrze i Nysie Łużyckiej — jako ostatecznych oraz do uznania faktu istnienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej jako suwerennego i równoprawnego państwa niemieckiego.

W przemówieniu na zjeździe SPD w Norymbierce 16 marca 1968 r. Willy Brandt oświadczył: „Poza dyskusją byłym przez wielu towarzyszy zapytywany o zamiar na myśli w moim uwarunku linii Odra-Nysa. Powtórzyłem odpowiednio zdanie: Wynika stąd — tak powiedziałem — konieczność uznania względnie respektowania linii Odra-Nysy do czasu uregulo-

wania na mocy traktatu pokojowego. To znaczy chcemy rezygnacji z przemocy i pojednania z Polską. Chcemy tego również przed traktatem pokoju, jeśli jest to możliwe. Nie chcemy i nie możemy zmieniać przemocy granic istniejących w Europie. Dotyczy to również wewnętrzniemieckich granic. Dotyczy to także linii Odra-Nysy, która zresztą nie jest granicą Republiki Federalnej Niemiec”.

Podobne w treści oświadczenia wicekancelerza Brandta oraz innych przywódców SPD powtórzył w wielokrotnie. Kanclerz Kiesinger nie potwierdził formuły ministra Spraw Zagranicznych i wicekancelerza swego rządu w sprawie uznania istniejących granic w Europie. Faktycznie formułę tę powtarzają jedynie członkowie rządu koalicyjnego z ramienia SPD.

Nie można nie docenlać tego, że z politycznego punktu widzenia norymberska formuła SPD w sprawie uznania przez NRF granicy na Odrze i Nysie stanowi krok naprzód w porównaniu ze sianowskimi wyrażeniami w tej sprawie przez wszystkie poprzednie rządy NRF. Jednocześnie musimy w pełni docenić to, że każdy układ między państwami między Polską a NRF zbudowany w oparciu o te formuły, przy najkorzystniejszej dla nas jej interpretacji, nie mógłby zawierać więcej, jak uznanie przez NRF granicy na Odrze i Nysie de facto i to tylko ustalenie czasowe, tj. do momentu zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami. Zatem nawet przy założeniu, że rząd bniński przyjąłby za swą norymberską formułę wicekancelerza Brandta, nie zmieniłoby to faktycznie niczego w dzisiejszym stanie rzeczy. Zmiana może zaistnieć tylko wówczas, kiedy rząd NRF bez żadnych zastrzeżeń uzna istniejącą granicę Polski na Odrze i Nysie za ostateczną i nienaruszalną.

Wbrew zapewnieniom D. Brandta formuła norymberska SPD w sprawie uznania granic w Europie nosi sama w sobie potencjalny rewizjonizm, zakłada z góry, że ostateczne ustalenie tych granic jest sprawą otwartą, odroczoną do czasu konferencji pokojowej. Za pomocą formuły norymberskiej NRF pnie się w oczach opinii publicznej uchylić się od zarzutu, że kwestionuje granicę na Odrze i Nysie. Jednocześnie faktycznie chce ona uchylić się od uznania tej granicy za ostateczną, utrzymując, że nie może tego uczynić ze względu na historię Układów Poczdamskich, które głoszą, że ostateczna delimitacja zachodniej granicy Polski trzeba zacząć aż do konferencji pokojowej.

NIE MA PRZESZKÓD natury prawnej, aby NRF nie mogła uznać istniejącej granicy zachodniej Polski za ostateczną. W każdej chwili gotowi jesteśmy zawrzeć z NRF taki układ między państwowy, podobnie jak 19 lat temu zawarliśmy w tej sprawie układ z NRD. Jeżeli jednak rząd NRF u-

trzymuje, że zawarcie takiego układu z Polską przed zawarciem traktatu pokojowego z Niemcami byłoby niezgodne z Układami Poczdamskimi, wypada nam zaproponować mu, aby zwrócił się do rządów Związku Radzieckiego, Francji, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych zapytaniem: Czy NRF ma suwerenne prawo do zawarcia układu z Polską, w którym istniejąca granica Polski na Odrze i Nysie zostanie uznana za ostateczną? Każda odpowiedź będzie pouczająca dla całej Europy.

Polska nigdy nie zawrze z NRF układu w sprawie granicy na Odrze i Nysie, który odbiegałby od Układu Zgorzeleckiego zawartego z Niemiecką Republiką Demokratyczną. Byłoby to bowiem krok wstecz, uderzenie w siebie i wszystkich naszych sojuszników i przyjaciół oraz w te państwa i siły polityczne na Zachodzie, które podzielały nasze stanowisko, że granica ta jest ostateczna.

NA PROWIZORKĘ granicą, którą proponuje Bonn, Polska nigdy nie pójdzie. Taki układ z NRF godziłby w żywotne interesy narodu polskiego. Nigdy nie nalegaliśmy na rewizjonistycznych roszczeń terytorialnych wobec Polski, ani na dziś, ani na jutro, ani jawnych, ani skrytych. Dla nas, dla Polski, nie ma problemu granic — istnieje tylko problem pokoju, który dotyczy całej Europy. Jest naszym szczerym życzeniem i dążeniem, aby w Bonn zrozumiano to nasze stanowisko.

Jeśli Niemcy zachodnie pragną pokojowo współżyć z innymi krajami Europy, jeśli pragną rzeczywistego pojednania z narodami Europy, to muszą zacząć od jednolitego uznania granic, jakim jest obecna polityczna mapa Europy. Jest to również jedyna możliwa droga do rzeczywistej normalizacji stosunków między NRF a krajami socjalistycznymi. Wymaga ona uznania granic, które ukształtowane zostały w rezultacie II wojny światowej w tym przed wszystkim granicy na Odrze i Nysie Łużyckiej, wyznaczenia się przez rząd NRF bez prawnych roszczeń do wyłączenia reprezentacji narodu niemieckiego, tj. uznania drugiego państwa niemieckiego — NRD oraz podpisania układu o nierozprzerstizeniu broni nuklearnej.

Pragnęlibyśmy mieć nadzieję, że w społeczeństwie Niemiec zachodnich znajdzie się szczerzy zespół rozsądku i realizmu, by wreszcie skierować politykę tego państwa na tory zgodne z interesami bezpieczeństwa i pokoju dla Europy i świata.

Otwarcie interesującej wystawy

W UB. PIĄTEK, w salach wystawowych Zamku Książąt Pomorskich sekretarz ambasady Socjalistycznej Republiki Rumunii — Nicolai Mares, dokonał otwarcia ekspozycji grafiki rumuńskiej. Przybyłych na uroczystość gości: przedstawiciele władz wojewódzkich, delegacje Centralnego Domu Twórczości Ludowej w Pradze — dyr. Josifa Semina i Ladislava Pflimla, przedstawiciela Wydziału Kultury Rady Okręgowej w Rostoku — Hansa Behrens oraz miejscowych działaczy kultury i twórców, powitał w imieniu organizatorów wystawy redaktor naczelny „Kurieria Szczecińskiego” — Zdzisław Czaplinski.

Obecni byli również przedstawiciele placówek konsularnych w Szczecinie wicekonsul ZSRR — W. K. Fiodorow i wicekonsul CSRS — J. Rzeszacz.

Przez prezentowanych prac 16 twórców stwarza okazję do zapoznania się z dorobkiem współczesnych artystów rumuńskich. Ta interesująca wystawa zorganizowana z okazji 25-lecia Socjalistycznej Republiki Rumunii, ekspozycja była już w Warszawie i Krakowie, gdzie spotkała się z bardzo żywocliwym przyjęciem. W Szczecinie uzgodniono ją staraniem WDK, Zarządu Okręgu ZPAP oraz redakcji „Kurieria”. Wystawa czynna będzie do dnia 29 maja br. (ru)

NA ZDJĘCIU: — moment otwarcia wystawy. Foto. ST. CIESLAK

♦ 50 tys. aktywnych ♦ Serdeczne kontakty z ZSRR

VIII Miejski Zjazd TPPR

WCZORAJ w sali posiedzeń MRN odbył się VIII Miejski Zjazd Wyborcy Towarzystwa Przyjaciół Polsko-Radzieckiej w Szczecinie, w którym wzięli udział m. in.: sekretarz KM PZPR Wiesław Grabowicz, przewodniczący Prez. MRN Henryk Zukowski, sekretarz MK ZSL Jan Toczek, członek prezydium MK SD, Ludwik Grochowski, przewodniczący ZW TPPR Stefan Jaskólski.

Obecni byli także wicekonsul ZSRR w Szczecinie Wasilij Fiodorow i przedstawiciel Armii Radzieckiej płk gwardii Igor Lubin.

Obrazy otworzył przewodniczący Miejskiego Zarządu TPPR Zygmunt Kubiak, który następnie w imieniu ustępującego zarządu złożył zjazdowi sprawozdanie z działalności w okresie kadencji trwającej od 1966 r. do maja 1969 r. Miejska organizacja TPPR skupia w swych szeregach ponad 50 tys. mieszkańców naszego miasta, rozwijając działalność w ponad 150 ogniskach, 10 tys. młodzieży szkolnej, zrzeszonej jest w 101 szkolnych kołach przyjaciół Związku Radzieckiego. Koła prowadzą różnorodną działalność, organizując ciekawe konkursy popularyzujące osiągnięcia Kraju Rad, spotkania z ludźmi radzieckimi, z

Spotkania z wyborcami

Sprawy naszego miasta

UB. PIĄTEK przyniósł kolejne zakładowe i terenowe spotkania kandydatów na radnych z wyborcami.

PRACOWNICY Szczecińskiej Stoczni Remontowej „Parnica” gościli u siebie kandydatkę na radną WRN — Jadwigę Matlak, kandydatów na radnych MRN — Władysława Gnata i Tadeusza Watuszkiewicza, oraz kandydatów na radnych DRN Szczecin-Spółdzielczość — Ryszarda Glowackiego i Władysława Michaliszyna. Z programem wyborczym Dzielnicowego Komitetu PZP Szczecin-Spółdzielczość zapoznał zebranych stoczniowców przedstawiciel DK

FJN — Edward Morawski. W swoim wystąpieniu omówił na szerzej zamierzenia gospodarki morskiej, ceplownictwa, komunikacji miejskiej i aktywizacji kobiet na najbliższe 4 lata.

PO wystąpieniu E. Morawskiego rozpoczęła się długa i bardzo ożywiona dyskusja. Poruszano m. in. sprawę estetyki bocznych ulic Szczecina, niedostatecznego zaopatrzenia miasta w warzywa i owoce, Słocznicy postuluje zwiększenie sieci sklepów z drobiazgiami niezbędnymi w gospodarstwie domowym oraz zwiększenie liczby rzemieślniczych punktów usługowych. Przy okazji poruszono ważny problem zbyt wygórowanych opłat za usługi rzemieślnicze. Pozytywnym przejawem troski o wspólne dobro jest postulat zwiększenia kontroli nad jakością wykonywanych remontów mieszkań i kamienic.

Na zakończenie spotkania, w imieniu kandydatów na radnych zabrał głos Jadwiga Matlak.

Korzystając z obecności kandydatów na radnych na terenie Stoczni „Parnica”, dyrektor Bogusław Sybja zapoznał ich z historią zakładu, profilem produkcyjnym i planami rozwojowymi.

Podobne spotkania odbyły się w Piątek w Stoczni Rzecznej, Stoczni Jachtowej oraz WP PKS.

Z kandydatami na radnych do rad narodowych spotkali się również mieszkańcy dzielnicy Pogodno. Jednym ze spotkań odbyło się w Szkole Pedagogicznej nr 43. Uczestniczyli w nim: kandydat na radnego WRN — Jerzy Dobrowolski, kandydat na radnych MRN — Eugeniusz Galka, Ludwik Grochowski, Irena Jędrzejczak, Irena Malyszko i Roman Rajk. Kandydatami na radnych DRN Szczecin-Pogodno — Rudolf Rudkiewicz, Wanda Jarosiewicz, Piotr Truskun, Grzegorz Weber i Józef Wesolek. (jas)

Dokonano również wyboru składu nowego Zarządu Miejskiego TPPR, którego przewodniczącym został pomownie wybrany przewodniczący Prez. MRN Zygmunt Kubiak. (hs)

Szlakiem zwycięstw oręża polskiego

Nauczyciele na Wale Pomorskim

CEKAWĄ inicjatywę zrealizowali ostatnio nauczyciele z Technikum Budowlanego. Wystąpili mianowicie z propozycją odwiedzenia w zorganizowanej grupie z wojskowym przewodnikiem Wale Pomorskiego i zapoznania się z tą wielką operacją II wojny światowej. O pomoc w przydzieleniu takiego przewodnika wystąpił przez Związek Nauczycielstwa Polskiego do Dowództwa Pomorskiego Okręgu Wojskowego.

W Dowództwie przychylnie się do prośby pedagogów, wśród których wielu jest wykładowcami wychowania obywatelskiego i na wycieczkę z mierzycami przed kilku dniami udał się ppłk Józef Czajkowski. Oficer ten wielokrotnie służył swym doświadczeniem i znajomością historii bitwy o Wal Pomorski i jego zwycięstwem.

Szczecińscy nauczyciele zwiędzili podległe Jastrowie, Nadarzyce i Zdobice zapoznając się z historią przełamania Wale Pomorskiego bezpośrednio w terenie, na własne oczy oglądając potężne umocnienia i schrony bojowe, które nie oparły się polskiemu żołnierzowi. W Zdobicach zwiedzono miejscową izbę pamiętek. Wycieczka ta pozostawia na nauczycielach niezatarte wrażenie — uznali ją za lekcję pogłówną „wysokiej rangi. Jak nas informowano, pedagogicy zaoferowali udział w wycieczce, planują następnie — szlakiem zwycięstw oręża polskiego. (wit)

Dni Oświaty, Książki i Prasy

Kalendarzyk imprez

- 18. V. FILHARMONIA godz. 17 — Występy uczniów szczecińskiego Ogniska Muzycznego.
 - KLUB KONTRASTY godz. 19 — Spektakl Teatru Studenckiego „Kalambur” dla młodzieży ZMS Zarządu Portu.
 - DZIELNICOWY DOM KULTURY W DABIU godz. 19 — Koncert kameralny Państw. Filharmonii Szczecińskiej.
 - UL. KOLLATAJA (o zmierzchu) — Wystawianie filmów na wolnym powietrzu.
- Kto zginął?**
- Legitymacja Stefana Zawadzkiego, dwa klucze na białym sznurku, cztery klucze w czarnym skórzanym pokrowcu, znalezione w dniu 14. V. br. w Parku Żeromskiego oraz pieniądze do odebrania w redakcji, pok. 45.

W dniu otwarcia wystawy, w której wzięli udział m. in.: sekretarz KM PZPR Wiesław Grabowicz, przewodniczący Prez. MRN Henryk Zukowski, sekretarz MK ZSL Jan Toczek, członek prezydium MK SD, Ludwik Grochowski, przewodniczący ZW TPPR Stefan Jaskólski.

Obecni byli także wicekonsul ZSRR w Szczecinie Wasilij Fiodorow i przedstawiciel Armii Radzieckiej płk gwardii Igor Lubin.

Obrazy otworzył przewodniczący Miejskiego Zarządu TPPR Zygmunt Kubiak, który następnie w imieniu ustępującego zarządu złożył zjazdowi sprawozdanie z działalności w okresie kadencji trwającej od 1966 r. do maja 1969 r. Miejska organizacja TPPR skupia w swych szeregach ponad 50 tys. mieszkańców naszego miasta, rozwijając działalność w ponad 150 ogniskach, 10 tys. młodzieży szkolnej, zrzeszonej jest w 101 szkolnych kołach przyjaciół Związku Radzieckiego. Koła prowadzą różnorodną działalność, organizując ciekawe konkursy popularyzujące osiągnięcia Kraju Rad, spotkania z ludźmi radzieckimi, z

zalogami statków radzieckich zawijających do szczecińskiego portu. Zarząd Miejski TPPR w ciągu ostatnich 4 lat zorganizował ponad 1250 okolicznościowych akademii i uroczystości, odczytów, prelekcji, występów zespołów artystycznych.

Omawiając działalność Koł TPPR w zakładach pracy, ich przedstawicielom wręczono wczoraj Dyplomy Honorowe przyznane przez Miejski Zarząd TPPR. Otrzymały je m. in.: Kola przy Zarządzie Portu Szczecin, Zakłady Przemysłu Odzieżowego „Odra” i „Dana”, PZM Huta „Szczecin”, Szczeciński Zarząd Aptek i Związku Radzieckiego, Instancje partyjne i stronnictw politycznych głos zabrał sekretarz KM PZPR W. Grabowicz, dziękując aktywistom TPPR za dotychczasową działalność, której celem jest krzewienie i umacnianie przyjaźni łączącej narody Polski i Związku Radzieckiego.

Serdeczne pozdrowienia od naszych radzieckich przyjaciół złożył delegatem na zjazd wicekonsul ZSRR W. Fiodorow, życząc organizacji dalszych sukcesów w działalności.

VIII Miejski Zjazd TPPR podjął uchwałę wytyczającą kierunki działalności na następną kadencję. Zjazd zobowiązał nowe władze Zarządu

Obiecanki i rzeczywistość

Stare buble w nowym SAM-ie

GDY W MARCU br. informowaliśmy szczecinian o mającym nastąpić otwarciu pierwszego w Szczecinie i województwie SAM-u obuwniczego, przyszanymy — pisaliśmy o tym raczej optymistycznie, żeby nie powiedzieć — entuzjastycznie. Potem, w dniu otwarcia sklepu okazało się, że ta nowa w handlu obuwem forma sprzedaży szokuje szczecinian. Dziś emocje „premierowe” mamy już za sobą, ale trzeba przyznać iż sklep też ma za sobą okres świetności.

Na półkach znajdują się obecnie nie mające wiele wspólnego z tym, które proponowano klientom w pierwszych dniach. Jest przeważnie nieładne, niemodne i przede wszystkim niedopasowane na skutek licznych przymierzai. A pamiętamy dobrze obietnicę WSS „Spolem” odnośnie utrzymania w sklepie pełnego asortymentu obuwia, godnego pierwszego w województwie SAM-u mającego ambicje stać się także sklepem wzorcowym.

POKAZANO NAM stertę starych butów (na zdjęciu u dołu), pozostałych przez klientów, których

wypada nazwać raczej złodziejami. Kradną korzystając z nieuważnego ekspedienta. Tego rodzaju mankamenty trzeba było jednakże uwzględnić jeszcze przed decyzją zorganizowania sklepu typu samoobsługowego i raczej nie o to chodzi. Rzecz w tym, że jak stwierdziliśmy przed reorganizowaniem tej placówki usunęto z niej niechodliwe, zalegające półki buble, które stopniowo i systematycznie znowu przerzucono do tegoż sklepu. Podobnie rzecz ma się i z galanterią skózaną.

Po 2 miesiącach egzystencji, obuwniczy SAM przy al. Niepodległości stał się jeszcze jednym sklepem z walonym obuwem, na które nikt nie ma ochoty. Z wielkich zamłarów została smętna rzeczywistość na miarę małego miasteczka, a nie stolicy województwa.

W TEJ SYTUACJI trzeba chyba zadać pytanie: czy tak zaopatrzony sklep ma rację po temu by pretendować do rangi placówki mającej propagować nowoczesne formy handlu? Nam się wydaje, że w tej chwili spełnia on rolę antyrekłamy, a tego przecież w naszym mieście nie brakuje. (hs)

KURIEREM PO MIEŚCIE

POTRZEBNA KONSERWACJA

NA SKWERZE na pl. Holdu Pruskiego już dość dawno zainstalowano urządzenie zabawowe dla dzieci. Cóż z tego, kiedy zapomniiano o nich. Farba przybladła, rdza pokryła się metalowe części. Nie zrażone takim stanem dziecięci bawia się tam i w eklekcie brudną ubranie, kaleczą rece i noży o wystające kawałki blachy.

ULICA TYLKO Z NAZWY

Nie opodal ul. Wikłkiewicza wybudowano, bloki mieszkalne dla pracowników ZPS. Piaszczysta droga prowadząca do nich nazwano umownie ulicą Santocka. Kiedy pędzą deszcz, droga ta zamienia się w wielkie grzejniki, trudne do przebycia. Nie lepiej jest, gdy w czasie ulew łóżniesz się tumanij pyłu.

TŁOCZNO

Prawdziwe obłędzenie przeżywają szczecińscy lodziarni, a w szczególności popularna „dziurka” przy al. Piastów. Tłoczno jest także na ulicach, przed sklepami punktami naprawy ZURIT. Po południu stoją tam miliościany kolejarstwa i oglądają na ekranach telewizorów wystawianych w ołnach wystawowych relacje z Wysięgu Pokoju. (jas)

